

Elmarad a központi ravatalozó felépítése

A ravatalozó nélkül nem lehet megoldani a központi temetkezés ügyét

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Somogyi Szilveszter polgármester — mint emlékeztető — megbízta dr. vitéz Szabó Géza tanácsnokot a központi temetkezés és a központi ravatalozás szabályrendelet-tervezetének elkészítésével. Szabó tanácsnok nemrégiben Debrecenben tanulmányozta az ottani központi temető és ravatalozó szervezetét és a debreceni tanulmányok alapján megkezdte a szabályrendelettervezet összeállítását.

Értesülésünk szerint a szabályrendelettervezet egy hét múlva elkészül és aztán rövidesen a közegészségügyi és a jogügyi bizottság elé terjesztik, hogy a júniusi közgyűlés letárgyalhassa. Abban az esetben, ha a központi ravatalozó építési költségeire nem talál a hatóság fedezetet, a szabályrendelet, ha azt el is fogadja a közgyűlés, illuzórius lesz. A központi rava-

talozó felépítése nélkül ugyanis nem lehet megoldani sem a központi ravatalozás, sem a központi temetkezés kérdését.

Mint emlékeztető, az volt a terv, hogy a gázgyári pénzekből megfelelő összeget, a hozzávetőleges költségvetés szerint mintegy 150.000 — 160.000 pengőt biztosítanak erre a célra. Azóta kiderült, hogy a gázgyári pénz elfogyott és már alig jut belőle a Mars-tér kikövezésén, valamint a stefániai védőtöltés megerősítésén kívül más munkára, — ha ugyan ezekre is jut. Ilyen körülmények között a központi ravatalozó tervének megvalósítása nagyon bizonytalanul állt. Pedig terv is lenne hozzá, még Rerich Béla készített igen szép, stílusos tervvázlatot, amelynek alapján ki lehetne írni a pályázatot a részlettervek elkészítésére is.

A törvényszék szerdán hirdet ítéletet a dorozsmai monstre hamistanuzási perben

Kedden a tanukat hallgatták ki

(A Délmagyarország munkatársától.) A szerdai törvényszék Gömörj-tanácsa kedden folytatta Maróthy S. István és társai bűnügyének főtárgyalását. Először a Czékus-féle ügyre vonatkozólag hallgatta ki a bíróság a tanukat. Ennek az ügynek az előzménye az, hogy Maróthy kölcsönvett Czékustól 8000 pengőt, amit a bíróság előtt nem adott vissza, de azt állította, a bíróság előtt, hogy visszafizette az összeget, sőt becsatolta Czékus nyugtáját. Ez a nyugta a polgári per során eltűnt. Maróthy S. István és társai erre a vádponttra vonatkozólag azt vallották, hogy a 8000 pengőt Czékus tényleg megkapta, a nyugtát Czékus írta alá.

Kedden először dr. Palócz Sándor ügyvédet hallgatták ki tanuként, aki elmondotta, hogy amikor Maróthy megvonta néhai dr. Köváry Ottótól a megbízást, őt kereste fel a táblai tárgyalás előtt és kérte, hogy vállalja az ügyet. Ő akkor figyelmeztette Maróthyt, hogyha nincs igaza az ügyben, ha a nyugta valóban hamis, akkor hagyja az egész dolgot és ajánlja fel a bíróság előtt Czékusnak az esküt. Maróthy azt felelte, hogy csak azért folytatja a pert, mert igaza van.

Kihallgatták ezután Pál Dezső törvényszéki frászakértőt, aki az állítólagos hamis nyugtát annakidején megvizsgálta. Ő ugy hallotta, hogy a nyugta úgy készült volna, hogy Czékusnak egy levelét használták fel erre a célra olyan formán, hogy a szöveget kiradirozták és helyébe a nyugta szövegét írták. Megvizsgálta a papírost, tizenötösörös nagyítással, de

nem látott a papíron törlést.

Közölte azonban az ügyvéddel és Maróthyval, hogy csak úgy tudna megnyugtató véleményt mondani, ha mikroszkóp alatt nézhetné meg a nyugtát.

Dr. Tabódy Zsolt, dr. Széll Gyulának, Czékus Ferenc jogi képviselőjének jelöltje tett ezután vallomást. Azt mondotta, hogy amikor a kérdéses nyugtát Maróthyék becsatolták, szabad szemmel megállapította, hogy a tinta alatt, a papíron kiradirozott szöveg van. A nyugta néhány hónapig az irattárban feküdt, ő csak szakértői ellenőrzését kérte, majd később a per befejezése után az ügyészre való áttételét indítványozta. Azt is vallotta az ügyvédjelölt, hogy Maróthy a polgári per során elismerte, hogy a követelés fennáll.

Dr. Fekete László védő kérte a bíróságot, hogy dr. Tabódy Zsoltot szembesítse Pál Dezső irászakértővel. A bíróság mellőzte az indítványt.

Ezután Czékus Ferenc kihallgatása következett. Azt vallotta, hogy a 8000 pengőt kölcsönadta Maróthynak, a pénzt sohasem kapta meg. 1929 decemberében felszólító levelet küldött

Maróthynak, aki azonban nem válaszolt. 1930 augusztusában pert indított. Véleménye szerint

a hamis nyugta úgy készült, hogy az ő levelének a szövegét kiradirozták,

csak az aláírást hagyták meg és efölé írták a nyugta szövegét.

Czappe Péter, Dorozsma volt főjegyzője vallomásában azt mondotta, hogy Maróthy 1930 januárjában eldicsekedett neki, hogy kifizette tartozását. Még is mutatta a nyugtát, azonban azon csak egy tanu aláírása szerepelt.

Maróthy a vallomásra megjegyezte, hogy a nyugtán rajta volt Polyák aláírása is, de el volt mosódva.

Kihallgatták ezután Czékus egyik unokaöccsét, Czékus László községi végrehajtót, aki azt vallotta, hogy őt hamis tanuzásra akarták rábírnival azzal az ígérettel, hogyha megteszi a vallomást, akkor a 800 pengőt majd neki és Czékus másik unokaöccsének, vitéz Gyuris Ferencnek fogják kifizetni.

Maróthy kijelentette a vallomásra, hogy Czékus László arra kérte őt, ne nagybátyjának fizessen, hanem neki, mivel Czékus Ferenc őt kitagadta az örökségből.

Vitéz Gyuris Ferenc azt vallotta, hogy Maróthy a kérdéses nyugtát neki is megmutatta és azon egy tanu aláírása szerepelt.

A nyugtán Czékus aláírása valódi volt.

Ugyanigy vallott Balázs István takarékpénztári pénztáros is, aki Gyurissal együtt nézte meg a nyugtát.

Márta Rozália cselédleány vallomása következett. A leány Maróthy István sógoránál szolgált, ott, ahol a 8000 pengő kifizetése megtörtént. Azt vallotta a leány, hogy Czékust, valamint a két tanut, Molnárt és Polyákot látta a szobában, ott volt Maróthy is. Nagy csomó pénz feküdt az asztalon. Amikor Czékus eltávozott, kijelentette, hogy most már minden rendben van. A leány megesketezése után dr. Kalmár Szilveszter ügyész azt indítványozta, hogy a bíróság a leány vallomásának pontos másolatát küldje meg az ügyésznek. A bíróság úgy határozott, hogy a kérdésről az ítéletben fog dönteni.

Ezután egy másik vádponttra vonatkozólag hallgatták ki tanukat. E vádpont szerint Maróthy hamis vallomásra akarta rábírnival a Czékus-ügyben Törzsmagi Istvánt és Golkovits Mihályt, Maróthy Sándor pedig leírta, hogy mit kell vallaniok. A vádlottak azzal védekeztek, hogy Törzsmagi és Golkovits önként diktálták Maróthy Sándornak a nyilatkozatot, melyet a perújítás céljaira akartak felhasználni. A nyilatkozat tartalma a valóságnak megfelelő.

Törzsmagi István vallomása során megerősítette Maróthyék védekezését. Azt vallotta, hogy nyilatkozatát ő diktálta és az

a valóságnak megfelelt.

Ugyanigy vallott Golkovits Mihály. Sztankovics Szilveszter és Dudds Ferenc ezt a vallomást megerősítették és vallomásukra az esküt is letették.

Ezután özv. Dudds Imréné ügyében hallgatta ki a bíróság a tanukat. Itt az volt a vád Maróthy és társai ellen, hogy Dudásné italmérsi kérvényét hamis okirattal visszavonták a pénzügyminisztériumban. Maróthy ebben az ügyben azzal védekezett, hogy Dudásné — aki azóta meghalt — az ő lakásán, személyesen egyezett meg Molnár Mihállyal, hogy visszavonja a kérvényét, ezért 600 pengőt fel is vett. A nyilatkozatot ő készítette és ő tette rá Dudásné kézjegyét, mert az asszony kijelentette, hogy nem tud írni.

Rössler Tamás pénzügyigazgató helyettes vallomásában előadta, hogy egy alkalommal megjelent nála egy ismeretlen asszony, aki Dudásnének mondotta magát és az italmérsi engedélye után érdeklődött. Közölte az asszonnyal, hogy a kérvényt visszavonta, mire az asszony kijelentette, hogy a kérvényt ő nem vonta vissza.

Szalay Zsófia azt mondotta vallomásában, hogy Dudásné a kérdéses időben nem lehetett Maróthyéknál, mert akkor egész éjszaka, reggel 7 óráig egy ágyban aludt Dudásnéval.

Molnár Mihály vádlott megjegyezte, hogy az előbbi perben Szalay Zsófia azt vallotta, hogy Dudásné napkeltekor az ágyban hagyta és csak reggel nyolckor tért vissza. Az elnök az iratokból megállapította, hogy Szalay Zsófia tényleg úgy vallott annakidején. Szalay Zsófia erre kijelentette, hogy már nem emlékszik pontosan.

A zsarolási vádra vonatkozólag Törzsmagi István azt vallotta, hogy őt Maróthyék revólverrel fenyegették a 30 pengős nyugta aláírására. Maróthy István kijelentette, hogy Törzsmagi vallomása nem felel meg a valóságnak.

A bizonyításkiegyesítési indítványok

során a védők: dr. Burger Béla, dr. Fekete László és dr. Winkler Elemér arra vonatkozólag kértek tanukat kihallgatni, hogy Maróthy-nak a kérdéses időben volt pénze, tehát kifizethette a 8000 pengőt. A kifizetésre vonatkozólag is újabb öt tanut jelentettek be.

Dr. Kalmár Szilveszter ügyész kérte dr. Széll Gyula kihallgatását. A bíróság a védők által kért bizonyításkiegyesítést elutasította, ellenben elrendelte dr. Széll Gyula kihallgatását. Dr. Széll Gyula arról tett vallomást, hogy őt felkereste Maróthy, elismerte a követelés fennállását és részletfizetési kedvezményt kért.

Maróthy erre megjegyezte, hogy csak azért járt dr. Széllnél, hogy nála tehermentesítési engedélyt szerezzen.

A bíróság ezzel a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánította és a tárgyalás folytatását szerdára halasztotta. Szerdán a perbeszédre kerül sor, valószínű, hogy délben ítéletet hirdet a bíróság.

MOZI

Ma játszik

Belvárosi

Hans Brauswetter

Mit tudnak a férfiak

Széchenyi

Dolores Del Rio

Paradicsommadár

utoljára

Ingyen olvashatja a Délmagyarországot

mert visszakapja elköltött pénzének 5%-át, ha takarékpénztári szervezetének üzleteiben szerzi be szükségleteit.